บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา เป็นรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้นำความรู้จากการเรียนได้นำไปใช้ในการทำงาน เป็นการเตรียมความพร้อม และฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมไปถึงความ ต้องการกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องอาศัยประสบการณ์วิชาชีพและการศึกษาที่สามารถพัฒนา คนได้อย่างแท้จริง โดยรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้นเป็นรายวิชาหรือกิจกรรมที่นักศึกษาต้อง ออกฝึกงาน ออกฝึกภาคสนามหรือสหกิจศึกษาซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จะต้องมีการวางแผน เพื่อให้การฝึกสอดคล้องและเป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการสอนโดยจะกำหนด ไว้อย่างชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกและรายละเอียดของการดำเนินการของกิจกรรมนั้น ๆ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจที่นักศึกษาจะได้รับจากการออกฝึกมีการกำหนดกระบวนการหรือ วิธีการในการปลูกฝังทักษะต่าง ๆ ตลอดจนคุณลักษณะอื่น ๆ ที่นักศึกษาจะได้รับการพัฒนาให้ ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายรวมทั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลนักศึกษาและการประเมิน การดำเนินการตามรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ. 2552)

ซึ่งปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาได้กระจายความรับผิดชอบไปยังคณะต่าง ๆ แต่ละคณะมี การบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแตกต่างกันออกไป มีการจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมา ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร จัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ แต่ยังไม่มีการศึกษาและพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างเป็นระบบและไม่มี ขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจน การบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษายังประสบ ปัญหาเกี่ยวกับการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพภายนอกสถานศึกษา มีปัญหาด้านการจัดและ ดำเนินการฝึก สถานประกอบการไม่สามารถประสานงานกับสถานศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางและ เตรียมความพร้อมให้นักศึกษาก่อนออกฝึก ไม่มีตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ และปัญหาด้านรูปแบบการรับนักศึกษาฝึก การนิเทศนักศึกษาของอาจารย์นิเทศขาดการ ประสานงานกับสถานประกอบการ การให้นักศึกษาเป็น ผู้ติดต่อที่ฝึกเองไม่ได้รับความเชื่อถือ

เท่าที่ควร และการส่งนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการขาดการต่อเนื่อง ไม่สม่ำเสมอ นักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลของสถานที่ฝึกก่อนฝึกประสบการณ์ และมีปัญหาเรื่องความถนัดที่สอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมายและตรงกับสาขาที่เรียนมา (ศุภกิจ วิทยาศิลป์. 2550) นอกจากนี้การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการประเมินผลเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ทั้งก่อนการฝึกงาน ระหว่างการฝึกงาน และหลังการฝึกงานตั้งแต่ในอดีตจะเก็บอยู่ในรูปแบบของเอกสารจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา จึงทำให้การบริหารจัดการประสบกับปัญหาในการสืบค้นข้อมูลและประมวลผลข้อมูลส่งผลให้เกิดความล่าช้าและมีความบกพร่องในการทำงานซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการจัดการงานของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ปิติมา ดิศกุลเนติวิทย์ และคณะ. 2550) ซึ่งจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ นักศึกษา อาจารย์นิเทศก์ เจ้าหน้าที่หน่วยฝึก และสถานประกอบการ เก็บรวบรวมโดยการประชุมระดมสมอง (Brain Storming) และใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการศึกษา พบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา พบว่านักศึกษาออกฝึกในภาคเรียนฤดูร้อนมากที่สุด การฝึกเป็นแบบทั่วไป สถานที่ตั้งหน่วยงานที่นักศึกษาออกฝึกจะอยู่ในเขตจังหวัดของมหาวิทยาลัยมากที่สุด สถานที่ฝึกนักศึกษาจะหาเองทั้งหมด งานที่ได้รับมอบหมายในการฝึกงานมีทั้งตรงและไม่ตรงกับงานสาขาที่เรียนอาจารย์นิเทศก์และสถานประกอบการคิดว่านักศึกษาได้ความรู้และประสบการณ์ในการฝึกในระดับปานกลาง 2. ปัญหาของการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการส่งเอกสาร รองลงมาคือปัญหาในการเลือกสถานที่ฝึก อาจารย์นิเทศ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการติดต่อประสานงานระหว่างสถานประกอบการและนักศึกษา รองลงมาคือปัญหาการเลือกสถานที่ฝึกและการออกนิเทศ และสถานประกอบการส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการติดต่อประสานงาน รองลงมาคือปัญหาความเหมาะสมของงานที่ได้รับมอบหมาย 3. แนวทางในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการหาสถานที่ฝึกเอง รองลงมาคือต้องการให้สถานศึกษาจัดหาให้ และต้องการให้มีระบบแจ้งปัญหาในการฝึกไปสู่อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์นิเทศเห็นว่าทางคณะควรคัดเลือกสถานที่ฝึกและควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาจัดทำฐานข้อมูลสถานที่ฝึกเพื่อช่วยแนะนำนักศึกษา และควรมีระบบติดต่อประสานงาน สถานประกอบการต้องการให้มีระบบฐานข้อมูลสถานที่ฝึกไว้ให้นักศึกษาเพื่อลดปัญหาความเหมาะสมของลักษณะงานกับสาขาของนักศึกษา ควรมีระบบแจ้ง

ปัญหาและร้องเรียนจากสถานประกอบการ และควรมีช่องทางในการแจ้งความประสงค์ต้องการนักศึกษาฝึกงาน

จากสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ให้มีระบบ มีหลักเกณฑ์เพื่อสร้างความพร้อมในการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐาน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เป็นช่องทางในการนำการศึกษาให้เข้าถึงผู้เรียนเพิ่มความรวดเร็วและแม่นยำในการจัดกระทำข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เก็บรักษาและการเรียกใช้ข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนมาใช้เป็นระบบสนับสนุนในการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงต้องมีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการฝึกและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นระบบสนับสนุนการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อให้การจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา

2. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3. เพื่อทดลองใช้ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4. เพื่อประเมินผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการแบ่งเป็น 4 ระยะ ภายใต้ขอบเขตการวิจัยที่ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาที่ศึกษาและระยะเวลาการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 1

เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1.1 ประชากร คือกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษาและผู้ประกอบการหรือพนักงานพี่เลี้ยงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1.2 กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษาและผู้ประกอบการหรือพนักงานพี่เลี้ยง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 12 คน

1.2 เนื้อหาที่ศึกษา

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ และแนวทางการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยการจัดการประชุมระดมสมอง (Brain Storming)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 2

เป็นการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

2.1.1 กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบสอบถามเพื่อหาดัชนีวัดความสอดคล้อง

1) ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา

2) กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 3 คน

2.1.2 กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินระบบ

1) ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา

2) กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 5 คน

2.1.3 กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบระบบ

1) ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาโปรแกรมที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการเขียนโปรแกรมหรือประกอบอาชีพเป็นนักพัฒนาหรือผู้เขียนโปรแกรม

2) กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาโปรแกรมที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการเขียนโปรแกรมหรือประกอบอาชีพเป็นนักพัฒนาหรือผู้เขียนโปรแกรมเพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบที่พัฒนาขึ้นคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 5 คน

2.2 เนื้อหาที่ศึกษา

การวิจัยระยะที่ 2 นำผลจากการศึกษาจากระยะที่ 1 มาประกอบการยกร่างและประเมินระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามระบบสารสนเทศที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วงจรชีวิตของการพัฒนาระบบงานสารสนเทศ (System Development Life Cycle : SDLC) แบบ Adaptive Waterfall ตามแนวคิดของ Dennis and Wixom (2003)

3. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 3

เป็นการทดลองใช้ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

3.1.1 กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบสอบถามเพื่อหาดัชนีวัดความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1) ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา

2) กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีการทางคอมพิวเตอร์ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 3 คน

3.1.2 กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างขั้นตอนการทดลองใช้นำร่อง (Try-out)

1) ประชากร เป็นอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 4 กลุ่ม รวม 50 คน ได้แก่

นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพหลักสูตรบริหารธุรกิจคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวนนักศึกษา 110 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

อาจารย์นิเทศก์ ได้แก่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่ออกนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 54 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

อาจารย์ประจำหน่วยฝึกประสบการณ์ ได้แก่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่จัดกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ท่าน

พนักงานพี่เลี้ยง ได้แก่ พนักงานพี่เลี้ยงในสถานประกอบการที่รับนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

3.1.3 กลุ่มที่ 3 กลุ่มตัวอย่างขั้นตอนการทดลองใช้จริง (Implement)

1) ประชากร เป็นอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 4 กลุ่ม รวม 189 คน ได้แก่

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวนนักศึกษา 110 คน สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยอาศัยสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 คน

อาจารย์นิเทศก์ ได้แก่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่ออกนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 50 ท่าน คัดเลือกโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน

อาจารย์ประจำหน่วยฝึกประสบการณ์ ได้แก่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่จัดกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 7 คน คัดเลือกโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน

พนักงานพี่เลี้ยง ได้แก่ พนักงานพี่เลี้ยงในสถานประกอบการที่รับนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีจำนวน 60 คน คัดเลือกโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 52 คน

3.2 เนื้อหาที่ศึกษา

นำระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ไปทดลองใช้นำร่อง (Try-out) หาประสิทธิภาพและปรับปรุงระบบ หลังจากนั้นนำระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพไปทดลองใช้จริง (Implement) กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3

4. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 4

เป็นการประเมินผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 – 3 มาประเมินผลโดยใช้โมเดลการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ประกอบด้วย ประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C) ประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) ประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) และประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นิยามศัพท์เฉพาะ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง การฝึกงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคลตามที่สถาบันการศึกษากำหนดตามหลักสูตรโดยการฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ เช่น บริษัทและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหน่วยงานราชการและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ภายใต้การนิเทศของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการ

ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ระบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยผ่านขั้นตอนการหาข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ร่างระบบและพัฒนาเป็นระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology : ICT) หมายถึง การใช้สื่อคอมพิวเตอร์อุปกรณ์ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ร่วมในการทำงานเพื่อประมวลผลข้อมูลจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบสืบค้นข้อมูลนำเสนอข้อมูลรวมถึงการใช้เครือข่ายและเทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ในการสื่อสารความเร็วสูงเพื่อรับส่งข้อมูลข่าวสารด้วยความสะดวกรวดเร็ว

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระบบบริหารการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นหลังจากที่ได้ทดลองใช้ระบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

ประสิทธิภาพของระบบ คือ ความสามารถของระบบที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประเมินด้านความสามารถทำงานได้ตามความต้องการของผู้ใช้งาน (Function Requirement Test) ความถูกต้องในการทำงานของฟังก์ชันต่าง ๆ (Functional Test) ความง่ายในการใช้งานระบบ (Usability Test) ความปลอดภัยของระบบ (Security Test) และประสิทธิภาพการทำงานของระบบ (Performance Test)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถาบันอุดมศึกษา ที่สอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตได้แนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารจัดการรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

2. สถาบันอุดมศึกษา ได้ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาหลักสูตรอื่น ๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY